

LBRIS

We know
books

Povestea

DIVEI și a lui
PURICEL

Le DÉBUT | ÎNCEPUTUL

Diva & Puricel: DEMULT	2
Curtea	9
Șoarecele	14

Le PREMIER ENTRACTE | PRIMUL ANTRACT

Picioare!	18
Un gând mare	23
Un pas mare	27
Colțul	32

Le DEUXIÈME ENTRACTE | AL DOILEA ANTRACT

Un zgomot ciudat	38
O priveliște nemaivăzută	42
Puțină magie	48

La FIN | SFÂRȘITUL

O favoare	54
Picioare, din nou	59
Diva & Puricel: ACUM	62

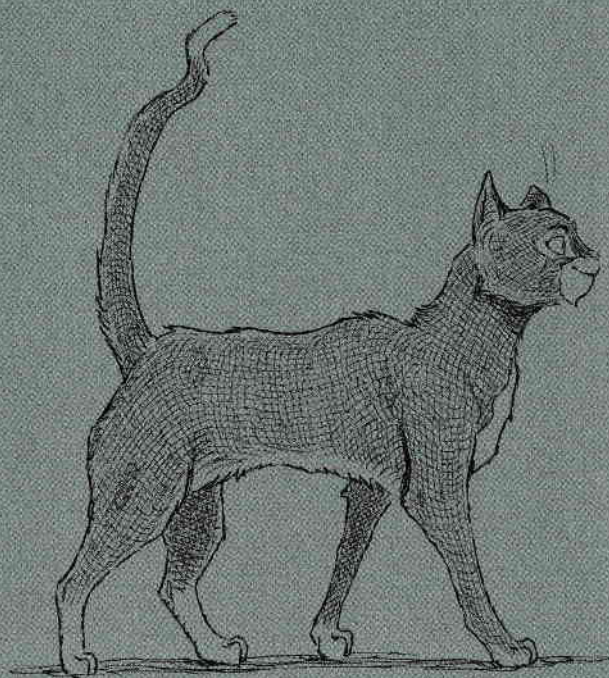
AU REVOIR | LA REVEDERE

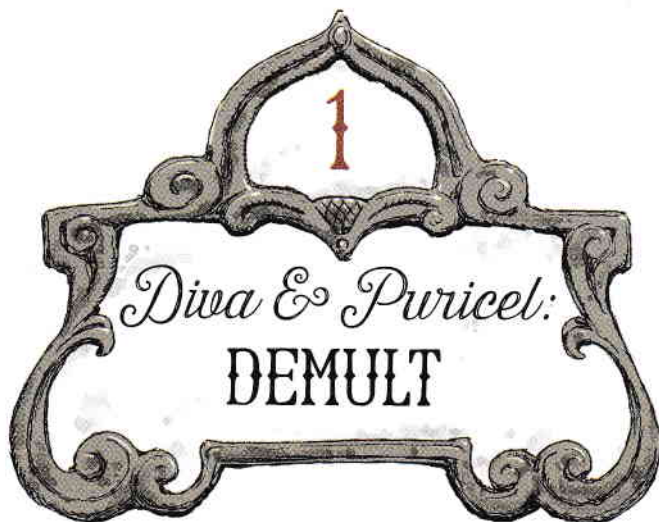
Nota autorului	68
Nota ilustratorului	69

LBRIS

We know
books

Le
DÉBUT

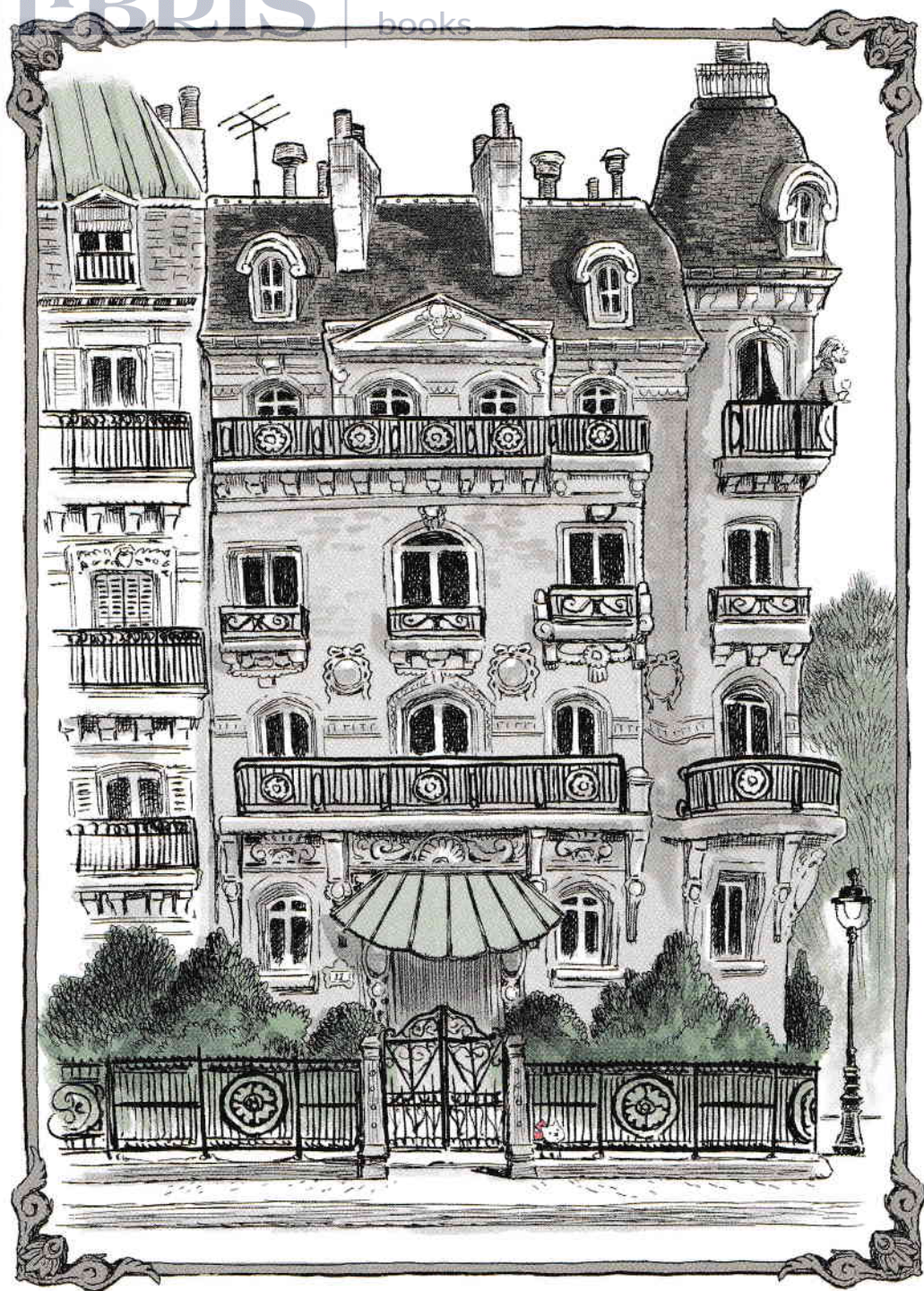
Să vă spun povestea Divei.

De când se știa, Diva locuise la Paris, în Franța, pe bulevardul Le Play, la numărul 11.

La acea adresă de pe bulevardul Le Play se afla un vechi și impunător imobil de apartamente, cu o micuță curte închisă în față. O mulțime de oameni locuiau în clădire: copii, părinți, bătrânele și chiar unul sau doi artiști.

IBDIS

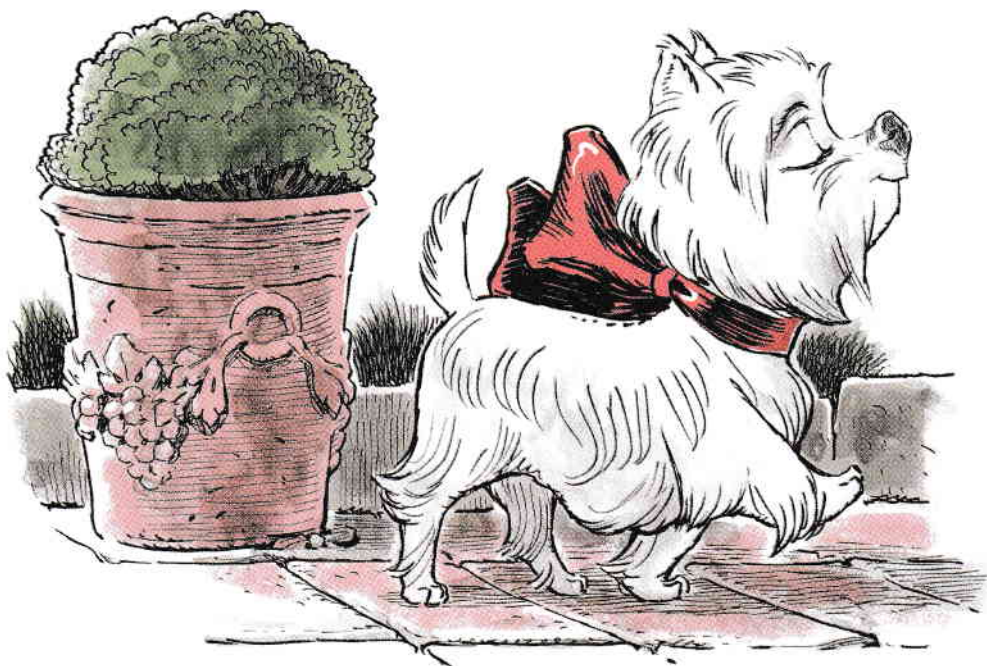
We know
books

Ca majoritatea vechilor și impunătoarelor imobile de apartamente de la Paris, și acesta avea o *gardienne*¹, care locuia la parter. Era treaba ei să se asigure că totul, atât pe dinafara, cât și pe dinăuntru mării case, era mereu curat, ordonat și sigur.

Diva era cățelușa doamnei *gardienne*, ceea ce înseamnă că Diva era practic responsabilă pentru tot ce se afla la numărul 11 de pe bulevardul

¹ *Gardienne*, în limba franceză în original – persoană însărcinată cu paza unui imobil, portăreasă.

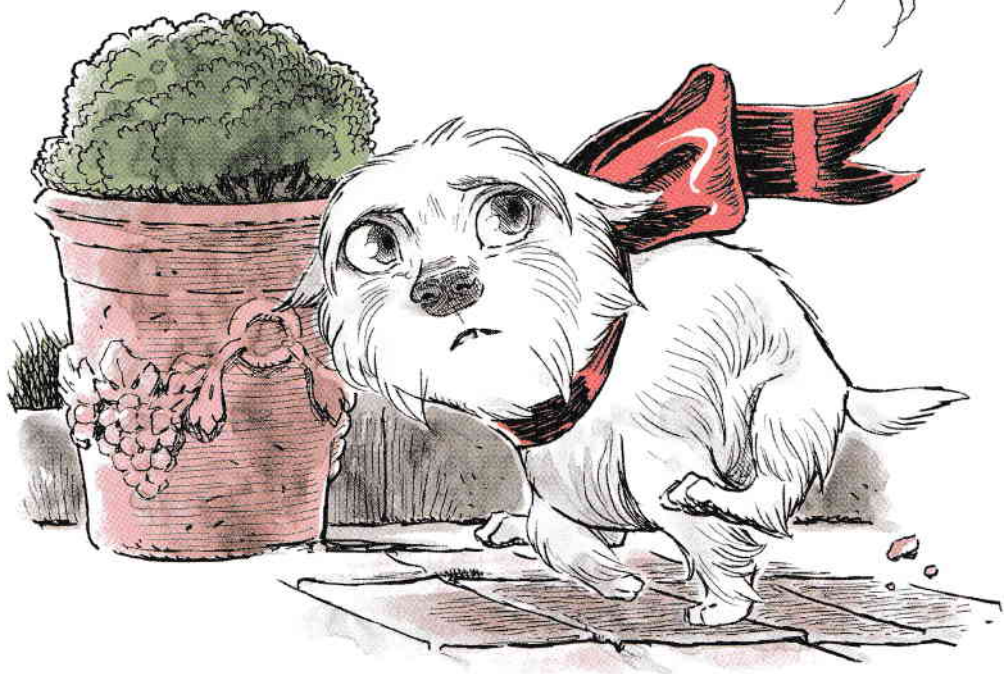

Le Play, inclusiv pentru curte. Era o slujbă foarte importantă pentru o cățelușă foarte micuță.

Diva își lua slujba în serios. În fiecare zi, ieșea pe marea ușă de la intrare, traversa cu pași mărunți curtica și se posta în fața porții. De-acolo veghea și păzea, păzea și veghea.

Iar dacă vreodată se întâmpla ceva, oricât de mărunț, Diva schelălăia scurt, apoi o lua la sănătoasa.

Diva era foarte pricepută la ceea ce făcea.

Să vă spun povestea lui Puricel.

De când se știa, Puricel locuise și el tot în Franța, și tot la Paris, dar fără vreo adresă fixă. Puricel locuia oriunde se afla într-un anumit moment, ceea ce, de regulă, însemna cu totul alt loc decât unde se aflase cu o zi în urmă.

Nici măcar numele nu-i era bătut în cuie. Unii îl strigau „Pisi“ sau „Miazănoapte“ sau „Richard“, dar lui nu-i păsa prea mult cum îi spuneau oamenii. Lui îi plăcea numele „Puricel“. I se părea amuzant, pentru că era un motan mare, iar puricele, un animal micuț.

De asemenea, se poate sau nu să fi avut și purici.

Puricel avea, totuși, o ocupație stabilă. Era un *flaneur*. Un *flaneur* este acea persoană (sau motan) care hălăduiește pe străzile, podurile și aleile orașului doar ca să vadă ce este de văzut. Un mare *flaneur* a văzut totul, dar caută în continuare

lucruri noi, pentru că întotdeauna mai e ceva nou
de descoperit.

Iar Puricel era un *flaneur* grozav.

LIBRIS

We know
books

